

SKD pomaga

Grosupeljski odbor Krščanskih demokratov je za prizadete zaradi vojne agresije JA, organiziral v Veliki Račni in Grosupljem ter še nekaterih manjših vaseh denarno nabirko. En del denarja je takoj nakazal na ljubljanski Karitas, drugi del, približno 50.000,00 din pa sta predstavnika odbora izročila gabrovskemu župniku v razdelitev najbolj potrebnim v tej župniji. Te vasi ležijo zraven Medvedjeka; in tu so prebivalci močno občutili vojno agresijo.

Denar so dobili ljudje v Malem in Velikem Gabru, katere je pomoč ostalih nekako obšla, ali pa je bila v manjši meri. Vendar so tudi ti imeli poškodovane hiše, fasade na njih, hleve in kozolce.

Želimo jim, da jim denar ni prispevek vsaj malo omili tisko, v kateri so se našli.

PRED VRAČANJEM PREMOŽENJA

Jezni zaradi krivic, ki jih nikakor še ni konec

Pred sprejemanjem zakona o denacionalizaciji je bilo 8. sept. na Grosupeljskem javno zborovanje občinskega Združenja lastnikov razlaščenega premoženja. Poleg dvesto razlaščenec so se ga udeležili tudi predstavniki Slovenske demokratične zveze, Slovenske kmetijske zveze – Ljudske stranke, Slovenskih krščanskih demokratov ter župan občine Grosuplje g. Rudolf Rome, ki je zagotovil, da je že sestavljena občinska komisija za izvedbo denacionalizacije, nimajo pa še predsednika komisije.

Predsednik občinskega ZLRP g. J. Müller je poudaril, da so predstavniki Združenja uspeli v zakonu o denacionalizaciji uveljaviti nekatere svoje zahteve: meja krivične zakonodaje se je pomaknila vsaj na leto 1970, vračala pa se bodo tudi zemljišča nekdanjih soci-

alističnih veleposestev, in sicer najkasneje po petih letih od denacionalizacijske odločbe oz. po desetih letih od sprejetja zakona. Zaradi tako dolgega prilagoditvenega obdobja so očitki nasprotnikov, da bo denacionalizacija povzročila še dodatne gospodarske, zlasti kmetijske težave (pomanjkanje hrane, izguba delovnih mest) neutemeljeni in nepričljivi. Kmetje so se z delovnostjo, pridnostjo in iznajdljivostjo tudi v preteklem mačehovskem obdobju opremili s sodobnimi kmetijskimi stroji, zato so sposobni obdelati vse vrnjene površine in pridelati dovolj cenejše hrane kot doslej, ko je po »družbenih« njivah pogosto rasel plevel, ki smo ga morali s premijami in neodplačnimi posojili plačevati vsi.

Zakon o denacionalizaciji ustvarja vtis, da se želi krivice preteklosti popraviti in poravnati, vendar je nevarnost, da se razlaščene lastnike prepelje žeje čez vodo: eden od členov

zakona se namreč glasi, da se nepremičnine vrnejo, če niso podane ovire, določene s kakim drugim zakonom! Razen tega zakon o denacionalizaciji ne predvideva vračanja odvzetih zemljišč oz. odvzetega premoženja, ki je zdaj v zasebni lasti. Lastniki, ki so zaradi tega ponovno ogoljufani – država jim je odvzeto premoženje prodala, zdaj pa ji storjene krivice ne misli popraviti, kakšno pravo! – so seveda upravičeno ogorčeni. Združenje si bo prizadevalo, je izjavil g. Müller, da bi se tudi taki nesmisli v zakonu zbrisali.

Številni prisotni razlaščenci so v razpravi izražali svoj bes zaradi krivic in nasilja, ki ga še nikakor ni konec. Zahtevali so, da se zakon čim prej sprejme in da se vsakemu vrne vse krivično odvzeto premoženje, od občinske uprave pa pričakujejo, da bo komisija rešila zlasti nezapletene zahteve v najkrajšem času.

J. MÜLLER

Kdo domuje tukaj?

Vesoljec, ki bi pristal na glavni grosupeljski cesti, bi se v začudenju vprašal, v katero zemeljsko leto je pravzaprav padel. Na zastavi pred občino ni več zvezde, na pročelju doma političnih strank pa kar trije organizaciji – sveta trojica nekdanjega režima – oznanja svoj neobstoj. Kje neki so Demosove stranke, bi se vprašal. Kaj jim se poldrugo leto po zmagovitih volitvah ni od premaganega političnega bloka uspelo dobiti svojih prostorov? Ali se skrivajo? Vesoljec opazuje mimo-idoče grosupeljsko ljudstvo, kako hiti in mu je pravzaprav malo mar do duhov preteklosti in sedanjosti, in si pomirljivo kot Krpan reče: Naj bo, kakor je Bogu prav, dokler nismo lačni in bosí. (Foto: Marko Turk)

LEPO POPOLDNE NA KOPANJU

Tabor grosupeljskih krščanskih demokratov

Občinski odbor SKD Grosuplje je 18. 8. popoldne priredil svoj II. tabor. Tudi letos je bil na Kopanju, saj je prijazni griček z božjepotno cerkvijo Marije vnebovzete priljubljen košček lepote na ozemlju naše občine. Obenem je pa tak shod v času žegnarja ena od novih možnosti požitve nekdanjih živahnih prazničnih dni – pa brez kramarskega kiča, ki se je zelo razbohotil v bližnji preteklosti.

Kakor lani se je tudi letos shod začel z mašo, ki so jo imeli povabljeni dekanjski duhovniki pod vodstvom svojega dekana g. Jozeta Kastelica. Po maši pa je bil pod (sicer še mlado) lipo kulturni program z obveznimi – vendar letos prav kratkimi – govori. Glavni govornik naj bi bil minister za kulturo dr. Capuder, vendar zaradi važnejših obveznosti ni mogel priti. Nadomestil ga je Ivan Kopic, urednik Naših pogledov, lista Slovenskih krščanskih demokratov, predsednik SKD v svojem kraju (Domžalah) in sploh vsestransko dejaven in razgledan mož. Med nenapovedanimi gosti se je znašel tudi urednik Slovenca g. Pavle Bratina in medškofjski asistent za študente in izobražence, naš občan g. Milan Knež s Police. Seveda nismo hoteli zamuditi prilike – oba sta morala pred mikrofonom. Tako govornikov kljub odsotnosti glavnih (povabljenih) občinskih mož vseeno ni manjkalo, sicer pa ljudje na splošno niso navdušeni nad dolgimi govorancami. Predsednico SKD Grosuplje, ki se je letos v svojih besedah omejila le na pozdrave, so pri prihodu z odra tam stoječi pohvalili: »Krasen govor si imela – ker si bila tako kratka... Sicer so pa v programu, ki ga je vodila predsednica KUD-a Račna učiteljica Olga Gruden, nastopili: domači mešani pevski zbor citrar Jože Zajc iz Dobropolja, šolski otroci, seveda tudi domače folklorne skupine (Račna) ni smelo manjkati, širši javnosti (zbranih je bilo

še več ljudi kot lani – preko 700) pa se je predstavila tudi pesnica domačinka Dita Kastelic. Veselo razpoloženje se v pozno popoldne so razvneli živahni dobropoljski pevci (moški zbor), ki so s svojim ubranim petjem polepsali že mašno slavo v cerkvi. Tako lahko rečemo, da smo svoj na-

men dosegli – razgibali smo praznično nedeljsko popoldne, veliko starih znancev si je s širokim nasmehom in odprtim srcem stisnilo roko. Za želodce pa so skrbeli mladi krščanski demokrati, ki so v izdatni meri priskočili na pomoč »starim«. Požrtvovalnim radenskim gospodinjam, ki so poskrbele za žegnanjske priboljške, naj še na tem mestu izrečemo iskreno zahvalo, prav tako tudi mladevskim, grosupeljskim in še posebej videmskim gasilec, ki so nam rade volje posodili mize in stole, saj se zaradi krščanskodemokratskih zadnjic niso obrabile, kakor so se bali, da se bodo, domači gasilci. Novi časi pač še niso prevleli vseh glav in src pod slovesnim soncem, da o krščanstvu (brez politike) niti ne govorimo.

Odbor SKD

BELI MENIH

Prevoda Ašičevih knjig

Izjemen dogodek tako za stiško cisterco kot občino Grosuplje je zabeležen te dni, ko sta bila na knjižnem trgu ponujena dva hrvaška prevoda zeliščarskih knjig stiškega patra Simona Ašiča. Neobičajno in izjemno je, da bi občane občine Grosuplje oz. njihova dela prevajali v tuje jezike. Ob tem dejstvu je ta dogodek še poseben praznik. Redka je slovenska občina, v kateri bi živel tako znani in cenjeni ter bogato ustvarjalni zeliščar. Zaradi slednjega so grosupeljski občani lahko ponosni na svojega patra, najmanj tako kot smo to mi – cistercijani.

Prevoda sta delo Borivoja Jurkovića, natisnili pa so ju pri CIP-u iz Zagreba (Centar za informacije i publicitet). Knjigi sta tiskani na kvalitetnem papirju in vezani v trde platnice. Podoba platnic je skrbno izbrana. Ozadje predstavljata nekatere posušene zeli v značilnih starih lesenih posodah, spredaj pa je barvna fotografija p. Ašiča na križnem hodniku. Zadnjo platnico izpopolnjuje manjša črnobela fotografija in del iz uvoda, kaj ter kako nabiramo in shranjujemo.

Velika naklada 10.000 izvodov potrjuje zaupanje v verodostojnost vsebine in predvidevanje o potrebnosti ter pov-

praševanju po knjigah. Prva predstavitev prevodov je bila, kot se spodobi, v našem samostanu.

Stekle so tudi prve priprave za prevod Ašičevih knjig v angleščino in poljščino, vendar bo to delo trajalo dlje časa, če upoštevamo dejstvo, da smo na hrvaški prevod čakali kar eno leto.

Pater Simon še vedno ne miruje, namreč z vsemi napor, toda vztrajno zagnano in v dobri veri piše novo – četrto zeliščarsko knjigo.

O tem, kako si jo zamišlja in kaj vse koristnega bo vsebovala, p. Simon v svoji skromnosti raje ne govori. Stalno pa se priporoča v molitev, da bi mu le uspelo knjigo dokončati.

HOTEL JE VSAK DAN KORISTNO SLUŽITI BOGU IN LJUDEM

Danes skoraj legendarni pater Simon Ašič se je začel bolj zagnano ukvarjati z zdravilnimi rožami v petdesetih letih.

Iz svojih začetkov se spominja, da je že kot pastirček po bližnjih dobrih razkrival svet zdravilnih rož. Kasneje, v šolskih letih, so mu

prve izkušnje prav prišle pri lažanju lastnih tegob. S svojimi zelišči je nato najprej pozdravil bolno mamo in bližnje sorodnike. Krog Simonovih pacientov se je povečal za število ozdravljenih ali bolj okrepljenih redovnih sobratov, ki jih je zdelala starost in krute medvojne ter povojne življenjske razmere.

Na vrsto so prišli tudi bolni župljani. Tako je novica o stiškem patru s čudodelnimi rožami preplavila celotno Slovenijo. Pa še, p. Simon kar ni mogel verjeti, da so ga obiskovali in prosili pomoči bolniki iz raznih krajev po Jugoslaviji in celo iz tujine.

Zaradi vse večjega navala, ki ga zeliščni doktor ni zmogel več obvladovati, se je v osemdesetih letih odločil, da bo napisal prvo zeliščarsko knjigo.

Mohorjeva družba v Celju je leta 1984 natisnila Ašičevo Pomoč iz domače lekarne, ki je do sedaj doživela več ponatisov. Pridružili sta se ji še dve in sicer Pomoč iz domače lekarne II. (1987) ter Priročnik za nabiranje zdravilnih rastlin (1989).

Mnogi, ki so obiskali petinosemdesetletnega patra, so se spraševali, v čem je bistvo in moč tega človeka, da

Izsiljevanje z najemnimi pogodbami

Kakšne račune še vedno gojijo nekateri upravniki družbenih veleposestev, lepo kaže prizadevanje g. S. Nemanica, upravnika KZ v Ivančni Gorici. Omenjeni gospod namreč zahteva, da kmetje najemniki odvzetih zemljišč, marsikdaj svojih lastnih, podpišejo nove najemne pogodbe do 25. sept., in sicer za dobo enega leta. Za zakon o denacionalizaciji, ki je tik pred sprejetjem, da še ni bil sprejet imajo pač največ zaslug politični nasledniki nekdanjih plenilcev: Stranka družbene prenoje in socialistična stranka ter liberalni demokrati – se torej g. Nemanic sploh ne zmeni.

O izsiljevalnih pogodbah je obveščano vodstvo Slovenske demokratične zveze Grosuplje, Združenje lastnikov, občinski klub poslancev Demosa in predsednik izvršnega sveta g. Franci Ahlin. Vsi so izrazili ogorčenje in obljubili energično posredovanje.

J. MÜLLER

Pater Simon Ašič v svoji meniški celici pri pisanju svoje četrte zeliščarske knjige.

s takim elanom pomaga ljudem. Pater Ašič običajno odgovori: »Zelo bi vam vsem priporočal, kar sam delam, in sicer skromno življenje je najbolj zdravo življenje. Moji sobrati lahko potrdijo, da jaz že 20 let ne večerjam. Obilna večerja je od zla. Glavna skrb našega zdravja je, da mi svoj organizem čistimo. Za to stvar pa je najboljša pitje čajev. Organska snov v čaju je najboljša zaveznica našega organizma. In ko najde čaj v našem organizmu kakšne tujke, nepridiprave ali vsiljivce, jih lepo ven izžene. Pomagajte si s pitjem čajne

mešanice iz koprive, rmana, regrata pa tropotca.

Danes p. Simon sicer ne more sprejemati pacientov, saj je jesen življenja potrkala tudi na njegove duri.

Ko se v trenutkih življenjske minljivosti zazre v naravo, se na njegovem obrazu izrazi značilen nasmeh. S svojim že po naravi vedrim značajem in pridobljeno življenjsko modrostjo človeku pomaga, čeprav je včasih za oba spoznanje bridko: ni rože na vrsti, ki bi obvarovala smrti.

fr. BAZILIJ